

20 okt 1908 Eerste uitvoering van *Wandrers Nachtlied* en *Gleich zu Gleich* in Diligentia te 's-Gravenhage door het Zalsman-Kwartet (Johanna van de Linde, Hermine Scholten, Jac. van Kempen en Gerard Zalsman). Voorts wordt van Diepenbrock nog gezongen *Den uil*, overigens composities van Clemens non Papa, Valerius, Lechner, Donato, de Sermisy, Lasso, Janequin, Gascogne, Costeley, Löwe, Mozart, Praetorius en Brahms, in totaal 21 nummers.

Het Vaderland (niet gesigineerd), 21 oktober 1908:

De eenige levende componist, wiens naam gedrukt stond, was onze Diepenbrock; hij was vertegenwoordigd door drie werkjes, waarvan twee humoristische: *Den uil* (Vlaamsch volkslied) en *Gleich zu gleich* (Goethe). Beide bijzonder geslaagd, beter dunkt mij dan de “verklanking” van Goethe's *Wandrers Nachtlied* “Ueber allen Gipfeln ist Ruh”, dat men (na Schubert) maar met rust moest laten. Want elke muziek moet beneden de Taalmuziek van dit onsterfelijk gedichtje blijven.

De Hofstad (niet gesigineerd), 21 oktober 1908:

Hoeveel schoons er bestaat in de literatuur voor kwartet-zang, heeft het Zalsman-Kwartet ons ten duidelijkste bewezen. Ook dat een modern Nederlands componist een der belangwekkendsten is op dit gebied, is zeer heuchelrijk en iets dat op prijs gesteld moet worden. Alphons Diepenbrock's werken behoorden tot de meest interessante op dezen avond. Eene compositie als *Den uil* is zeer ad notam te nemen. Maar ook, hoe stemmingsvol is zijn *Wanderer's Nachtlied* (Goethe), hoe frisch en boeiend het *Gleich zu Gleich* (Goethe).

Nieuwe Rotterdamsche Courant ([H.F. Völlmar]), 21 oktober 1908:

Geprezen dient ook te worden de doorgaans zuivere intonatie. Slechts in een paar liederen o.a. van Diepenbrock, die in dat opzicht buitengewoon moeilijk zijn, waren afwijkingen te bespeuren. De liederen van dezen componist waren *Den uil*, waarin de humoristische, quasi-ernstige stemming zeer goed getroffen werd, *Wanderers Nachtlied*, ernstig en gedragen, met nogal vreemde harmonieën, en *Gleich zu Gleich*, lichter van inhoud, maar voor de uitvoerders alles behalve eenvoudig.

31 okt 1908 Eerste uitvoering van *Auf dem See* in de Kleine Zaal van het Concertgebouw te Amsterdam door het Zalsman-Kwartet. Voorts worden van Diepenbrock gezongen *Den uil*, *Wandrers Nachtlied* en *Gleich zu Gleich*; overigens is het programma gelijk aan dat van 20 oktober in Den Haag.

Algemeen Handelsblad (S.Z. [= W.N.F. Sibmacher Zijnen]), 1 november 1908:

Deze avond reeds gaf op menig moment reden tot ingenomenheid, al slaagden niet al de voordrachten even gelukkig. Er zijn niet minder dan twee-en-twintig liederen gezongen, en daaronder zéér moeilijke als die van onzen landgenoot dr. Diepenbrock.

De Telegraaf (L.v.G.[igh] Jr.), 1 november 1908:

De werken van Diepenbrock, die zeer hoge, technische eischen stellen, kwamen minder gelukkig tot hun recht, al konden we in het dwaze *Den uil* menig geestig trekje hooren. Toch geloof ik dat Diepenbrock's kracht zeker niet in deze kwartetten ligt. In *Wanderers Nachtlied* missen we door het voortdurend wisselen der solostemmen de verheven rust. In *Gleich zu Gleich* klinken de coloraturen wel wat erg vreemd, en de vele herhalingen zijn we toch langzamerhand ontwend. Het best geslaagd acht ik wel *Auf dem See*, door mooie rhythmische afwisseling.

Nieuwe Rotterdamsche Courant ([H.L. Berckenhoff]), 1 november 1908:

Ook de kwartetten van Diepenbrock met hunne gevaarlijke modulaties en moeilijke intonaties stelden bijzonder hoge eischen aan de a capella zang.

Het Nieuws van den Dag (Dan. de Lange), 3 november 1908:

De drie kwartetten, op teksten van Goethe, door Diepenbrock getoonzet, vermochten niet een grooten indruk te maken. Deze werkjes zijn zeer, zeer moeilijk en, ofschoon met zorg bestudeerd, voelde men toch dat de uitvoerenden nog niet in vrijheid de intentiën van den componist tot de hoorders deden doorklinken. Zelfs de zuiverheid het hier en daar te wenschen over.

De Amsterdammer (Ant. Averkamp), 8 november 1908:

Van Diepenbrock stonden vier nummers op het programma. Hiervan slaagde het best het geestige *Den uil*, een Vlaamsch volkslied, en Goethe's *Wanderers Nachtlied* (" Ueber allen Gipfeln ist Ruh"), een prachtvol stemmingsrijk nummer.

26 dec 1908   Uitvoering van *Wanderers Nachtlied* in de Luthersche Kerk te Rotterdam door het Zalsman-Kwartet.

Nieuwe Rotterdamsche Courant ([Willem Landré]), 27 december 1908:

Men moet een Diepenbrock zijn om van zulk een vaak gecomponeerden tekst als Goethe's *Wanderers Nachtlied* een zoo prachtig stemmingsstuk te kunnen maken.

12 mei 1917   Uitvoering van het *Stabat mater speciosa* en *Wandrer's Nachtlied* in de Kleine Zaal van het Concertgebouw te Amsterdam door de Madrigaal-Vereeniging onder leiding van Sem Dresden. Voorts werken van Josquin, Mozart, Lasso, du Caurroy, Jannequin, Debussy en Loots.

De Telegraaf (Matthijs Vermeulen), 13 mei 1917:

De buitengewone virtuositeit waarmee de moeilijkheden overwonnen werden van *Wandrer's Nachtlied* (Über allen Gipfeln ist Ruh), een van Diepenbrock's laatste werkjes, waarin de stervende sonoriteit ligt en de weemoed van den herfst, was verbazingwekkend.

22 mrt 1920   Uitvoering van *Wandrer's Nachtlied*, *Dämmerung* en *Auf dem See* in het Concertgebouw te Amsterdam door de Madrigaal-Vereeniging onder leiding van Sem Dresden. Voorts werken van Da Vittoria, Vecchi, Du Caurroy, Lasso, Jannequin, Dresden, Debussy, Bonheur en Ravel.

Algemeen Handelsblad (H.R. [= Herman Rutters]), 23 maart 1920:

Ik roemde de *Bataille de Marignan*. Maar in alles was het koor, dat dezen avond bijzonder gelukkig gedisponeerd leek, superieur. En zoowel in de meer virtuoze stukken als van Jannequin, Debussy en Ravel, als in het geven van gevoelige accenten. De vertolkingen der prachtige koortjes van Diepenbrock (speciaal *Wandrer's Nachtlied* en *Dämmerung*) en Dresden's *Wachterlied* troffen door de subtiele klanknuanceeringen even diep als de bekoorlijke uitvoeringen van Vecchi's werkjes met hun fijne wendingen en ranke melismen. En in het bijzonder denk ik aan de zeer gevoelige verklanking van het "Miserere" uit da Vittoria's *Agnus Dei* – hier roerde een innig-levend accent.

Het Nieuws van den Dag (J.W. Kersbergen), 23 maart 1920:

Dresden's prachtkoortje heeft aan een uitverkochte zaal weer een avond van exquis genot geschonken. Met goed overleg en fijnen smaak was het programma samengesteld en op de meest voortreffelijke wijze zijn de nummers ten gehore gebracht. [...] Van een serie liederen van Diepenbrock op teksten van Goethe trof *Wandrer's Nachtlied* door mooie klankontwikkeling en goed gevoelde voordracht; in de beide anderen werden we er nog al eens aan herinnerd, hoe moeilijk Diepenbrock hier voor de koorstem schrijft.

Nieuwe Rotterdamsche Courant ([S.A.M. Bottenheim]), 23 maart 1920:

Het indrukwekkendst van den avond zijn ongetwijfeld de drie gevoelige stukken van Alphons Diepenbrock geweest. De verklanking van Goethe's *Wandrer's Nachtlied*, *Dämmerung* en *Auf dem See* gaven zeldzame ontroeringen van schoonheid.